Bezdomny z hostelu

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: poniedziałek, 02, maj 2016 00:00
Grzegorz P. Kubalski
Odsłony: 1416

Osobę stale przebywającą w hostelu mającym charakter mieszkań adaptacyjnych dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej należy uznać w świetle przepisów prawa za osobę bezdomną.

postanowienie NSA z 15 kwietnia 2016 r., sygn. I OW 17/16

Stosownie do art. 6 pkt 8 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, pojęcie „osoby bezdomnej" oznacza osobę niezamieszkującą w lokalu mieszkalnym w rozumieniu przepisów o ochronie praw lokatorów i mieszkaniowym zasobie gminy i niezameldowaną na pobyt stały, w rozumieniu przepisów o ewidencji ludności, a także osobę niezamieszkującą w lokalu mieszkalnym i zameldowaną na pobyt stały w lokalu, w którym nie ma możliwości zamieszkania. Definicję lokalu mieszkalnego, którą posługuje się art. 6 pkt 8 ustawy o pomocy społecznej, podaje art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Zgodnie z nim należy przez lokal mieszkalny rozumieć lokal służący do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych, a także lokal będący pracownią służącą twórcy do prowadzenia działalności w dziedzinie kultury i sztuki. Nie jest w rozumieniu ustawy lokalem pomieszczenie przeznaczone do krótkotrwałego pobytu osób, w szczególności znajdujące się w budynkach internatów, burs, pensjonatów, hoteli, domów wypoczynkowych lub w innych budynkach służących do celów turystycznych lub wypoczynkowych.

W orzecznictwie przyjmuje się, że lokalem nie jest pomieszczenie w ośrodku readaptacyjnym (zob. postanowienie NSA z dnia 20 sierpnia 2008 r., I OW 51/18). Jest to pomieszczenie przeznaczone do krótkotrwałego pobytu osób (por. postanowienie NSA z dnia 24 września 2014 r.).

Phoca PDF